

Pakutuvėnai - dvasinio susitaikymo vieta

Maždaug toje vietoje, kur dabar stovi Pakutuvėnų (Plungės r.) bažnyčia, prieš karą buvo klebonija ir didelis ūkis. Karo audros viską nušlavė nuo žemės paviršiaus. Vietovė tapo nyki, po apelstas kapines tik vėjai švilpavo. Vietos gyventojai priletarėnagai šių vietų bijojo ir tik būtiniausiu reikalu eidavo pro kapinių koplyčią.

Ilona JASAITIENĖ

Ir pustelninkai

Prieš kelerius metus Kretingos vietovės pranciškonai ėmė tvarkyti kapines, koplyčią ir bažnyčią. Į šią vietą ėmė rinktis įtartinai atrodantis jaunimas.

Vienas iš Pakutuvėnų pranciškoniškojo jaunimo stovyklos iniciatorių tėvas Gediminas prisimena pirmuosius žingsnius:

- Kažkada apie vienuolius pranciškonus visai būdavo kalbama: kad jie nedorovingi, ydingi ir t. t. Kai mane Dievas pašaukė prie šio ordino, supratau, kad privalau padėti savo broliams ištaisyti klaidingą visuomenės supratimą apie mūsų misiją. Didžiausias mūsų troškimas - dirbti gatvėje su vaikataujančiu, paklydusiu ir atstumtu jaunu. Rizikavome vėl būti visuomenės nesuprastais: jei bendrauji su atmatomis, pats gali atsidurti už borto. Bet kažkas juk turėjo eiti į tą padugnių sluoksnį.

Prieš kelerius metus Kretingos pranciškonai iš Kaliningrado atsivežė būrį narkomanų, norėdami šiuos grąžinti į gyvenimą. Tačiau parapijiečiai iš visur juos varė, neleido savo vaikams bendrauti kad neapsikrėstų, nesugestų. Vienuoliai pradėjo ieškoti nuošalesnės vietos, kur galima būtų surinkti visuomenei nepriimtinius žmones. Keliai atvedė į Pakutuvėnus. Po kelerių metų į vienuolių gyvenvietę ėmė rinktis daugiau visokio plauko jaunimo, pasak tėvo Gedimino - "užsilaižyti dvasinių žaizdų".

Pradžioje į keistokai atrodančius atvykėlius vietos gyventojai žiūrėjo su siaubu, bet paskui pamatė, kad šis jaunimas visai nepiktas. Netrukus užsimezgė draugiški santykiai: jaunuoliai be jokio užmokesčio padėjo ūkininkams šienauti, ravėti, nuimti derlių. Į vienuolių laikomas mišias ėmė rinktis žmonės iš aplin-

kinių gyvenviečių.

Pirmą kartą su pranciškonais prabudė vienuoliai pustelninkai (atslakyrėliai) - taip jie save pavadino - tada dar gyveno vokiečių do-

vanotuose konteineriuose, palapinėse, molinėje trobelėje. Jie pasakojo apie savo liūdną praeitį ir kelią prie Dievo, ateities planus.

- Mūsų tikslas, - pasakojo Jūratė, - suburti tuos, kurie nusivylė gyvenimu, paklydo, bet nori išbristi iš juodojo liūno. Ap link yra daug žmonių, kuriems reikia ištiesti ranką. Mes nutarėme čia įkurti tokią gyvenvietę, kur kiekvienas galėtų susitaikyti su gamta, Dievu ir pačiu savimi.

Čia galima pabūti su tokio pat likimo broliais arba nusiraminti vienatvėje.

Zinoma, į Pakutuvėnus atvyksta ir šiaip visokių nuotykių ieškotojų, bet greitai susipranta iš čia išsinešdinti.

Antrasis

Darius gimimas

Jaunuoliai pasakojo, kad tik retas, su rimtais ketinimais atėjęs į Pakutuvėnus, palieka juos nusivylęs. Dauguma, ilgiau ar trumpiau čia pagyvenę, pradeda kitaip vertinti gyvenimą ir save.

Pakutuvėnų bažnyčia

Darius istoriją papasakojo tėvas Gediminas. Kodėl būtent šitą? Gal todėl, kad jaunuolis kažkada atrodė visai beviltiškas ir mirtis jau šiepė savo nasrus. Bet Darius Dievo, draugų ir savo pastangomis atgimė naujam, visai kitokiam gyvenimui... ir pasiliko Pakutuvėnuose.

Darius 12 metų buvo narkomanas, jam buvo iškelta baudžiamoji byla. Tėvas Gediminas rado vaikną gatvėje ir atsivežė į Pakutuvėnus.

- Darius labai kankinasi, - pasakojo vienuolis. - Daugiau fiziškai negu morališkai. Kai nuostoji "badytis", ateina laikas, kai ima laužyti kaulus, skaudėti visas kūnas. Mes jį masažavome, vertėme kelis kartus per dieną plaukioti upėje, grūdintis. Lygiagrečiai dirbome ir psichologinį darbą - padėjome pažinti Dievą, išmokėme melstis, giedoti.

Stebuklas įvyko - Dariusi neberekėjo narkotikų. Tėvas Gediminas parūpino vaiknui kelionę į Jugoslaviją, kad jis galėtų susitikti su tenyščiais buvusiais narkomanais ir pasižiūrėti, kaip šie padeda savo draugams. Tačiau pasienyje pasiuntinį sulaukė ir atgabeno tardytojams.

Naujasis vakarų ekspresas

08 06; Nr. 182

Pakutuvėnai - dvasinio susitaikymo vieta

(Atkelta iš 12 p.)

Šie vos atpažino savo "klientą", niekaip nenorėjo patikėti, kad šis atsigavęs, sveikas ir saulėje įdegęs vaikinai - tas pats kažkada buvęs drebantis paliegėlis. Darių ne tik paleido, jam buvo nutraukta baudžiamoji byla.

Kai po metų atvykau į pustelninkų stovyklą, daugelio jaunuolių iš praėjusios vasaros ne-

besutikau, bet mačiau naujų. Sutikau Darių. Jis gyvai sukinejo si po lauko virtuvę, padėjo ruošti pietus didžiulei stovyklai.

Šeimų susitaikymo centras

Jau pernai pustelninkai kalbėjo, kad ruošiasi priimti į stovyklą šeimas. Praėjusią vasarą buvo organizuotas renginys, šiemet palapinių miestelis buvo

dar didesnis. Atvyko jaunos šeimos su vaikais, sužadėtiniai, vienišos motinos. Visą savaitę vyko konferencija evangelizacijos klausimais, paskaitos apie santuokos ir šeimos problemas. Renginį finansavo Kultūros ministerija. Tėvas Gediminas sakė, kad šių metų konferencijų tikslas - iškelti asmens vertę Dievo ir žmogaus akyse. Stovykloje vyras ir moteris turėtų vienas kitą pažinti kitokioje šviesoje.

Klausydama Klaipėdos Šv. Juozapo bažnyčios kunigo jėzuito Vaido Karvelio paskaitos tiesiog nenorėjau patikėti, kad šventikas gali taip atvirai kalbėti apie kūnišką vyro ir moters meilę, seksą, natūralų šeimos planavimą. Katalikų bažnyčios kunigai teigia, kad kūnas yra gėdingas, nuodėmingas ir niekingas. Iš kunigo V. Karvelio stovyklaujantios šeimos sužinojau, kad vyro ir žmonos lytiniai santykiai (net klimakso laikotarpiu) negali būti smerktini, jei juos jungia dvasinė meilė. Kaip sakė lektorius, daug šeimų kenčia per nesusipratimus, kylančius dėl senamadiškų bažnyčios skelbiamų prietarų, perdėto dvasingumo įvaizdžio.

Šeimų stovykloje šiemet gyveno apie 250 žmonių. Bendroje virtuvėje buvo ruošiamas valgis, kartu buvo linksminamasi

Stovyklauti atvykdavo visomis šeimomis

vakaronėse. Veikė ir savotiškas vaikų darželis, kur mažyliai būdavo paliekami auklėms, kol tėvai klauso paskaitų. Didesnius vaikus ir paauglius užima vienuoliai.

Pamenu, pernai pustelninkai planavo važiuoti į Kaliningradą rinkti valkataujančių vaikų ir su jais dirbti. Ir tikrai, šiemet po stovyklą vaikščiojo būrelis įvairaus amžiaus rusiškai kalbančių mažylių.

Ateityje - nauja gyvenvietė

Tėvas Gediminas sakė, kad susitaikymo stovyklos jaunimas turi daug planų. Ruošiamasi statyti Kryžiaus kelio koplyčias. Kelios jau įrengtos. Būtinai

reikia pastatyti didelį namą su konferencijų sale, gyvenamaisiais kambariais, virtuve, tualetu, dušais - viskuo, kad kiekvienas atvykęs pasijustų kaip namie. Statyba jau pradėta, padėti pamatai.

Galbūt kada nors ši vieta taps savotiška atskira gyvenvietė, kur galės atvykti kiekvienas, norintis susitaikyti su Dievu.

Pakutuvėnai. Jaunuoliai sakė, kad kaimo pavadinimas nėra atsitiktinis. Tai lyg Dievo palaiminta vieta, kur daug kam lemta atsiversti naujam gyvenimui. "Pakūta" - tarmiškai reiškia atgaila.

Autorės nuotr.

Naujasis vakarų ekspresas

08 06; Nr. 182

Taip pat

Pajūrio naujienos

08 01; Nr. 89